

CELEBRAR LA PASQUA

Benvolguts diocesans:

A la tarda del dia 14 de Nissan eren sacrificats al temple de Jerusalem els bens que la nit següent serien servits en el sopar amb què es commemorava la Pasqua d'Israel. Presidits pel cap de família, es reunien tots per celebrar la Pasqua menjant be i pa àzim. D'aquesta manera recordaven i agraïen a Déu el "pas" (pasqua) d'Israel a través del mar Roig cap a la terra de promissió. Aquest esdeveniment del passat significava el pas de l'home de l'esclavitud a la llibertat, del vici a la virtut.

Després de la mort de Jesús la comunitat cristiana -que estava formada principalment per gentes vingudes del judaisme- va començar a pensar que en la mort i resurrecció de Jesús de Natzaret havia passat una cosa molt més important que el pas pel mar Roig. Jesús havia passat (pasqua) a través de la mort i havia arribat a la vida per sempre. A més, aquests esdeveniments van tenir lloc precisament a Jerusalem, durant les festes jueves de la Pasqua. Per això, des de molt aviat els cristians van pensar que la veritable Pasqua havia esdevingut amb el pas de Jesús d'aquest món al Pare. Ell és el veritable anyell de Pasqua que, amb el seu sacrifici, allibera l'home de la més gran de les esclavituds, que és el pecat. Un autor del segle II, Melitón de Sardes, dirà que la Pasqua d'Israel va ser només profecia de la veritable Pasqua, que esdevé en la mort i resurrecció de Jesús.

En una carta escrita tot just vint anys després de la mort de Crist, deia Sant Pau: "Ha estat immolat el nostre anyell pasqual Crist. Així doncs celebrem la Pasqua no amb el llevat vell, sinó amb els pans àzims de la sinceritat i la veritat "(1 Cor 5, 7-8). Ara ja no cal menjar be i pans àzims. L'únic be immolat és Crist i els àzims són els cristians mateixos.

El mateix Pau diu una altra cosa molt important: nosaltres estem vinculats a aquesta Pasqua de Jesús des que vam rebre el baptisme perquè -com proclamem en la nit de Pasqua- el baptisme ens ha unit a Ell en el seu pas a través de la mort cap a la vida (cf. Rom 6, 3-11), de manera que ara ja no podem viure com abans, sinó que hem de "caminar en una vida nova". El baptisme és un començar de nou. El vell estil de vida queda enrere. Ara la nostra vida ha de ser viscuda en Crist i amb Crist per Déu, el nostre Pare.

Cada any -i també cada diumenge- els cristians celebrem la Pasqua de Jesús i la nostra. Però només es pot celebrar aquesta Pasqua si, de veritat, començam a viure com a homes nous. Que el Senyor us concedeixi viure així aquesta Pasqua que ara comença.

Molt bona Pasqua!

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca